

Ἀδελφοί μου,

"Ἐτώμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".

Εἴχαμεν ὁμιλήσει γιὰ τὰ διαφόρα κέντρα συνειδήσεως, καὶ συνειδήσεως Αὐτοεπιγνώσεως ἢ καθαρῶς Αὐτοεπιγνώσεως, ἐπὶ τοῦ αἰθερικοῦ σώματος, τοῦ διπλοῦ αἰθερικοῦ.

Εἴχαμεν ὁμιλήσει διὰ τὸ ἱερὸν πῦρ, τὴν ρομφαίαν τὴν περιστρεφόμενην. Τὸ κέντρον αὐτὸ εὐρίσκεται εἰς τὸ ἱερὸν ὄστουν. Δὲν εἶναι ἡ συμβουλή μας ὁ ἐρευνητὴς τῆς ἀληθείας προτοῦ ἀνέλθῃ εἰς τὸν ἀνώτατον βαθμὸν μυστικῆς καὶ ἐπιχειρήσῃ νὰ συγκεντρωθῇ εἰς τὸ μέρος αὐτὸ, καὶ ποτε χωρὶς νὰ παρῶνται εἰς τῶν διδασκάλων γήτων ἢ ἀοράτων διδασκάλων.

Εἴχαμεν πεῖ ὅτι ὅλα τὰ κέντρα Συνειδήσεων καὶ Αὐτοεπιγνώσεων ἢ Συνειδήσεων μαζί καὶ Αὐτοεπιγνώσεων, εὐρίσκονται εἰς τὸ κέντρον τοῦ διπλοῦ αἰθερικοῦ τοῦ ὀλικοῦ σώματος καὶ εἶναι πέντε. Τὰ δύο, ποῦ εὐρίσκονται, ἓνα δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ εἶναι κέντρα δυνάμεων καὶ ὄχι Συνειδήσεων ἢ Αὐτοεπιγνώσεων.

Προχωροῦμεν εἰς τὸ Ἡλιακὸ πλέγμα. Ἐκεῖ ἔχομεν τὴν ἔδρα τῆς ζωῆς, τὴν ἔδρα τοῦ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ, θὰ ἔλεγα, τὸν μέγα συσσωρευτὴν ζωϊκότητος - αἰθερικότητος. Γι' αὐτὸ τὸ κέντρον ποῦ κυρίως εἶναι διὰ τὸν Δημιουργικὸν αἰθέρα θὰ ὁμιλήσωμεν πολὺ εἰς ἐπόμενα μαθήματά μας. Εἶναι θὰ ἔλεγα εἰς τὴν ἄνοδον τὸ πρῶτον μέρος ποῦ θὰ συναντήσῃ ὁ Μύστης ἐσώτερος αὐτός, Μωϋσῆς, ὅταν θὰ ἀνέρχεται εἰς τὴν ἔρημον. Ὁ ἐσώτερος εἶπα αὐτὸς ὄχι ἐσώτατος, ἡ Μόνιμη προσωπικότης Αὐτοεπιγνώσεως ὄχι ἡ Ψυχὴ Αὐτοεπιγνώσεως αὐτὸς μας, αὐτὸς ποῦ θὰ τελειώσῃ τὸ ἔργον του καὶ θὰ ἀποσυρθῇ ἐπὶ τοῦ ὄρους.

Προχωροῦμεν εἰς τὸ ἐπόμενον κέντρον ποῦ εἶναι γιὰ πρώτην φοράν κέντρον Αὐτοεπιγνώσεως. Τὸ κέντρον ποῦ ἔχομεν προαναφέρει εἰς τὴν κοιλιακὴν χώραν, τὸ Ἡλιακὸν πλέγμα εἶναι κέντρον συνειδήσεως καὶ ὅταν τὸ ἀναπτύξωμεν ὑπὲρ συνειδήσεως, δὲν εἶναι κέντρον αὐτοεπιγνώσεως. Ὅσοι θὰ προχωρήσετε θὰ τὸ γνωρίσετε αὐτὸ. Εἰς τὸν κοινὸν ἄνθρωπον εἶναι ἡ ἔδρα τοῦ ὑποσυνειδήτου.

Προχωροῦμεν εἰς τὴν καρδίαν. Ἐκεῖ εἶναι ἡ ἔδρα τῆς προσωπικότητος Αὐτοεπιγνώσεως αὐτοῦ μας, τῆς παρούσης προσωπικότητος Αὐτοεπιγνώσεως ὡς τὸσον, καὶ βέβαιος ὄχι τῆς ὀλίκης καρδίας, ἀλλὰ, τῆς ψυχικῆς καὶ Νοητικῆς καρδίας, εἶναι ἡ Μόνιμη προσωπικότης Αὐτοεπιγνώσεως αὐτὸς, εἶναι μίαν ἐκ τῶν θυγατέρων τοῦ Βασιλέως τῆς ἐρήμου. Καὶ γνωρίζομεν ἀπὸ τὴν Ἀγίαν Γραφήν ὅτι ὁ Μωϋσῆς εἶχε συναντήσῃ διερχόμενος τὴν ἔρημον κοντὰ εἰς τὸ φεῖαρ, ψυχικὰ κέντρα, τὲς ἐπτά θυγατέρες τοῦ Βασιλέως τῆς ἐρήμου τὲς ὁποῖες οἱ λησταὶ ταλαιπωροῦσαν.

Προχωροῦμεν εἰς τὸν ἀέρυγα. Εὐρίσκομεν ἐκεῖ ἐτέριον θυγατέρα. Πιὸ πάνω ὁ Μωϋσῆς συναντᾷ τὴν βᾶτον τὴν φλεγόμενην καὶ μὴ καιομένην, τὴν παραγεφυλίδα. Μόνος, γιὰ πρώτην φοράν καὶ ἐπιστρέφει εἰς τὸν Βασιλέα τῆς ἐρήμου. Ὁ Μύστης ΜΣ-α-σδ = Μωϋσῆς ΜΣ-α-σδ εἰς τὴν Αἴγυπτιακὴν γλῶσσαν σημαίνει ὁ ΘΕΟΣ τῆς Ἀληθείας. Χορεύουν μπροστὰ τοῦ οἱ ἐπτά θυγατέρες τοῦ Βασιλέως τῆς ἐρήμου διὰ νὰ διαλέξῃ τὴν νόμφν του, τὴν σέζυγον του. Καὶ, αὐτὸς νυμφός, μαζί της νὰ προχωρήσῃ εἰς τὸ ὄρος νὰ βρῇ τὸν ΘΕΟΝ του. Ἐκλέγει τὸ κέντρον τῆς κεφαλῆς. Αὐτὴ ἐδῶ ἔχει δύο ὀνόματα με τὴν ἴδιαν ἔννοιαν. Ρδ-ἀπα-κα = Ρεβέκκα. Ρδ, εἶναι ὁ ΛΟΓΟΣ ΘΕΟΥ, ἀπδ = ὁ ΠΑΤΗΡ, κα, ἡ Ζωὴ - ἐπιθυμία ἔκφρασις εἰς τὴν Αἴγυπτιακὴν γλῶσσαν. Ἡ, Ἐα-ἀπδ-ρδ = Σεφώρα, ἀκριβῶς τὴν ἴδιαν ἔννοιαν, τὴν ὁποῖαν νυμφεύεται καὶ μαζί με αὐτὴν κηγαίνουν καὶ παίρνει τὲς ὀκτα ἐντολὰς πᾶνω σὲ δύο λείπνες πλάκες, ἡ πῶ εἶναι, οἱ λοβοὶ τοῦ ἔγκεφαλου. Πῆρε τὲς ἐντολὰς. Αὐτὸ ὅμως πότε ἔγινε; Ὅταν προηγουμένως εἶχε πάρει ὀκτα τὲς προηγούμενες μυστικὰς, εἶχε κτίσει τὴν πόλιν εἰς τὴν Αἴγυπτον, εἶχε ἐλευθερώσει τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ, δηλαδὴ, εἶχε γένει ἀπόλυτος Κύριος ὅλων τῶν στοιχειακῶν προεκτάσεων του, Κύριος, τὸσον τοῦ παχυλοῦ ὀλικοῦ σώματος, ὅσον τοῦ Ψυχικοῦ καὶ Νοητικοῦ, διότι, ὡς εἶπαμεν σὲ προηγούμενα μαθήματα, τὰ στοιχειακὰ εἶναι ψυχοηθικὰ μορφαί, γεννήματα τοῦ ἴδιου τοῦ Ἀνθρώπου.

Τώρα γνωρίζομεν ποῖος ἦτο ὁ Μωϋσῆς, καὶ, ὅταν διαβάζωμεν τὴν Βίβλον, γνωρίζομεν τὸν συμβολισμὸν της, γνωρίζομεν ὅτι γνωρίζει καὶ ἔνας Παββῆνος Καβαλλιστής. Εἶχεν ζήσει ὁ Μωϋσῆς καὶ ὡς γεγονόςτα, ὅλα εἶχαν συμβῆ, ὡς τὸσον, τὰ γεγονότα ἔχουν καὶ τὸν συμβολισμὸν των. Ὁ ἐρευνητὴς τῆς ἀληθείας θὰ περάσῃ ὅλες αὐτὰς τὲς μυστικὰς.

"Έχω να προσθέσω ότι, κάθε κέντρον, θα τὸ ὀνομάζωμεν Ψυχονητικόν, διότι, ὅλον πού εὐρίσκεται εἰς τὸ διπλοῦν αἰθερικόν, ὡστόσον, ἢ ρίζα τοῦ κέντρου αὐτοῦ ἀρχεῖ εἰς ἀλόγονον μέρος καὶ τοῦ αἰθερικοῦ τοῦ Ψυχικοῦ σώματος καὶ τοῦ αἰθερικοῦ τοῦ Νοητικοῦ σώματος. Καὶ ὅταν ξυπνᾷ ἕνα αἰθερικόν κέντρον, αὐτομάτως γίνεται κάποια βελτίωσις εἰς τὸ ἀλόγονο Ψυχικόν κέντρον καὶ Νοητικόν κέντρον, τὰ ὀνομάζω κέντρα. Τώρα, ὡστόσον εἰς τὸ μέλλον θα λέγωμεν, αἰθερικούς δίσκους, Ψυχικές σφαῖρες, Νοητικές σφαῖρες, Νοητικές σφαῖρες πέντε διαστάσεων. Τί θα συμβολίζουσι αὐτά, θα γνωρίσετε ἐμπειρικῶς ὅταν θα ἀρχίσετε ἀνώτερα πειράματα.

"Ἐπαναλαμβάνομεν. Ὁ ἐρευνητής τῆς ἀληθείας μύστης, πρέπει νὰ γίνῃ, ἀφοῦ καθάρσῃ τὰ κέντρα συνειδήσεως καὶ Αὐτοεπιγνώσεως ἢ καὶ τὰ ὀνόματα εἰς τὸ διπλοῦν αἰθερικόν του, γίνῃ Κύριος, Ἀπόλυτος Κύριος τῶν κέντρων αὐτῶν, τὰ χρησιμοποιεῖ, κινεῖ τοσάδε ἱεροῦς δίσκους κατὰ βούλησιν, καὶ γίνεται πλήρως ὁ ΚΥΡΙΟΣ τῶν δυνάμεων πού δίδουσι. Αἱ δυνάμεις πού παίρνει ἀπὸ τὸ διπλοῦν αἰθερικόν εἶναι, ὅσες θαυμάσιες δυνάμεις μπορεῖ νὰ ἔχῃ ἕνας Ψυχοθεραπευτής. Ἐποὺλωσις πληγῶν καὶ ὅτι θα ὀνομάζωμεν θαύματα, κύριος τῶν τεσσάρων στοιχείων, χῶματος, ὕδατος, αἰθέρος καὶ πυρός, τὰ φαινόμενα τῆς ἀκατίας πολλὰς δυνάμεις, τὰ φαινόμενα τῆς μετεωρήσεως τοῦ παχυλοῦ ὑλικοῦ σώματος. Καὶ ὅτι μπορεῖ νὰ ἐπιβελέη σὰν δυνάμεις ἕνας μύστης τῆς Ἀνατολῆς. Ὡστόσον σά: λέγω ὅτι αὐτὰ δέν εἶναι καὶ πολὺ σπουδαῖα πράγματα, γιατί, εἶναι τοποχρονικά φαινόμενα καὶ δέν εἶναι βελτίωσις τοῦ ἑωστέρου ἑαυτοῦ, Μονίμου - προσωπικότητος - Αὐτοεπιγνώσεως, καὶ ὅθ' ἔλεγα, ἢ ἀφομοίωσις τῆς μετ' ἑνὸς Ψυχῆς Αὐτοεπιγνώσιν.

"Ὡστε, θα πρέπει, ὁ ἐρευνητής τῆς Ἀληθείας νὰ προχωρήσῃ εἰς τὸ διπλοῦν αἰθερικόν τοῦ Ψυχικοῦ τοῦ σώματος. Ὅταν ἀρχίσῃ τὴν ἐργασίαν καὶ ἐπὶ τῶν κέντρων, θα ἔλεγα, τῶν Ψυχικῶν σφαιρῶν, μέσον τῶν Ψυχικῶν γυμνασμάτων καὶ πειραμάτων, γίνεται κύριος πλέον τῆς ἐκσωμάτωσεως ἐνσυνειδήτου, ὑλοποιήσεως καὶ ἀφυλοποιήσεως, μέρους τοῦ ὑλικοῦ τοῦ σώματος ἢ ὀλοκλήρου τοῦ ὑλικοῦ σώματος. Θα ἔλεγα τώρα, μπορεῖ, μὲ καλύτερον τρόπον, πὺ ἐνσυνειδήτα σὰν Ψυχοθεραπευτής, νὰ ἐργάζεται εἰς τέσθεραπεῖτες πᾶνω σὲ πᾶσοντα μέλη τοῦ σώματος τῶν συνανθρώπων του.

Καὶ πάλιν θα πρέπει νὰ προχωρήσῃ. Αἱ ἐξουσίαι του εἶναι ὅσων ἀφορᾷ τὸν χῶρον. Στόν πλανήτη, μεταξύ τῶν συνανθρώπων του. Πολλὰ αἱ δυνάμεις πού θα χρειασθοῦν ἴσως πολλὰ εὐλόγητες διὰ νὰ τέσθε ὀνομάσωμεν, θαυμάσιαι, ὡστόσον θα ἔλεγα πολλὰ ἄλλαι πὺ θαυμάσιαι μποροῦν νὰ ἀποκτηθοῦν ἀπὸ ἕνα πραγματικόν ἐρευνητὴν τῆς ἀληθείας ὁ ὁποῖος προχωρεῖ πρὸς τὴν θέωσιν, δηλαδή, γίνεται κύριος τοῦ διπλοῦ αἰθερικοῦ τοῦ Νοητικοῦ τοῦ σώματος, γίνεται ἀπολύτως Κύριος τῶν σκέψεών του. Αἱ δυνάμεις εἶναι ὑλοποιήσις τῶν Νοητικῶν εἰδώλων πού μπορεῖ ἐνσυνειδήτως νὰ κτίσῃ. Πλέον γίνεται καὶ κύριος τῶν ἐνοειῶν τοῦ χρόνου, εἰσέρχεται τρόπον τινὰ εἰς τὴν αἰωνιότητα πού ὀνομάζωμεν παρελθόν καὶ μέλλον. Εἰς τὸ αἰώνιον παρὸν, ἀἰωνιότηταν πού ὀνομάζωμεν παρελθόν, αὐτὸ εἶναι ἡδὴ γραμμένον, καλῶς τυποθετημένον, καὶ τὸ παρὸν. Τὸ μέλλον εἶναι δυνατότης καὶ πιθανότης, ὡστόσον, διὰ τὸν ἐρευνητὴν τῆς ἀληθείας πού μπορεῖ νὰ εἰσχωρήσῃ καὶ νὰ μελετήσῃ τὸ μέλλον, θα δῆ ὅτι, αἱ δυνατότητες καὶ πιθανότητες εἶναι ἕνας θαυμάσιος χάρτης, γνώσεων, πού μπορεῖ νὰ μελετήσῃ, νὰ γνωρίσῃ καὶ νὰ θαυμάσῃ. Εἰσέρχεται εἰς τὴν Πανσοφίαν.

Δέν εἶναι εὐκόλον νὰ μιλήσωμεν διὰ τὸν χρόνον - μέλλον, ὡστόσον εἶναι αὐτὸ πού θα συναντήσῃ ὁ ἐρευνητής τῆς ἀληθείας εἰς τοὺς κόσμους τῶν πέντε διαστάσεων, εἰς τοὺς Νοητικοὺς καὶ Νοητοὺς κόσμους.

Οἱ Νοητοὶ κόσμοι - πού θα εἰσέλθῃ; Ὁχι, - μὲ τοὺς ὀποίους θα ἀφομοιωθῇ, ἐδῶ δέν εἶναι κάτι ξένον μὲ κάτι ἄλλον ξένον πού θα εἰσέλθῃ καὶ θα γνωρίσῃ, ἀλλὰ ἐδῶ θα ἀφομοιωθῇ μὲ κάτι πού εἶναι ὁ ἑαυτὸς του. Εἰσέρχεται γιὰ πρώτην φοράν εἰς τὴν ἔκστασιν, εἰς τὴν ἀφομοίωσιν μὲ τὸν ἑαυτόν του Ψυχῆς Αὐτοεπιγνώσιν. Εἶναι ἡ πρώτη φορά πού πλήρως ἀρχίζει νὰ ἀνῆθῃ τὸ κέντρον τῆς κεφαλῆς, τῶσον εἰς τὸ διπλοῦν αἰθερικόν τοῦ παχυλοῦ ὑλικοῦ σώματος καὶ ταυτοχρόνως εἰς τὸ αἰθερικόν τοῦ Ψυχικοῦ Νοητικοῦ καὶ Νοητοῦ καὶ ποτε, ποτε, μέσα σὲ τὰ σύμπαντα δέν ἔχει ἀνῆθῃ ἕνα τέτοιο ἐκπᾶγλου ὠραϊότητος λουλλουδι, εὖσομο, θεῖο, σὰν τὸ προῖόν τὸ τοποχρονικόν τῆς ἀκτινοβολίας τοῦ ἑαυτοῦ σὰς τὸ ὅποῦν θα ἀποκομίσῃτε μαζί σὰς σὰν ἐπαθλον, τῶν πόνων σὰς τῶν θυσιῶν σὰς, τῆς ζωῆς σὰς.

Θὰ συνεχίσωμεν τὰ μαθήματα αὐτά.

"Ἐτῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".

Θαρσεῖτε. "Ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ θλιψίην ἔχετε". Εἶπεν ὁ Πόλυ Ἠγαπημένος, ἀλλὰ θαρσεῖτε "Ἐγὼ νενήνηκα τὸν κόσμον".

"Ἐτῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".